

Но и синца сме длзжни синца да си пазиме свѣтлинѣтъ, да не угасне отъ нѣкоя неправда, да са трѣдиме вынаги за доброто и да слѣгваме само на бога, а не и на злото: зашто който прави зло, не може да бѣде угоденъ (обыченъ) на бога. Каквото дѣма днесъ христосъ на евангеліето: както единъ слѣга не може да слѣгва на двама господары, тѣй и единъ христіанинъ не може да слѣгва на бога и на сребролюбіето: защото сребролюбіето одѣлава человекѣка отъ бога, и го праке ровъ на неправдатѣ. Който събира много иманіе, тойго събира повече отъ неправда: за тѣй и не може да бѣде слѣга на бога: защото богъ казва да бѣдиме чисти, да помагаме на сиромасыте и да са въздржаме отъ сѣко зло, а неправдата дѣма да стрѣваме блѣдъ (кѣрварство), да грабиме чѣздото и да тичаме на сѣко зло. И тѣй който стрѣва неправдатѣ, не може да бѣде угоденъ на бога. Но защото сѣкоя неправда быва отъ сребролюбіето, за тѣй христосъ повелѣва намъ да не са грижиме много за истіе и дрехи, но само колкото е потребно, за да са крепи тѣлото и колкото да не бѣде голо. Тѣка христосъ не дѣма да не работиме, но казва да не са грижиме много за тѣлото, само да гледаме спасеніето на дѣшатѣ си, и да имаме надежда само на бога: защото, той храни и облича сичкѣм свѣтъ. Нали дѣшата е по голѣма отъ тѣлото и тѣлото отъ дрехите. кога богъ даде дѣшатѣ и тѣлото, той не може ли да даде истіето и дрехите, кога богъ са грижи за птицыте, ами за насъ, които сме образъ неговъ (подѣшатѣ) не ще ли да са погрижи. Богъ както е хранилъ Адама въ рай, Моисеа на Синай, Иліа въ Хоривъ, Іоанна въ пѣстынатѣ Іорданскѣ, тѣй ще храни и насъ. Сичкото быва отъ неговатѣ волѣ, както и нашето растеніе, не быва само отъ іденіето, но отъ вожіатѣ промышль: защото колко и да паде человекъ, не може да порасте повече отъ колкото мѣ богъ опредѣлилъ. За тѣй трѣбъ да полагаме сичката си надежда на бога: защото нашыя трѣдъ быва напраздно безъ неговатѣ помощъ. Помыслете само колко прекрасно украсава богъ на ниватѣ цѣтветете, безъ никакавъ трѣдъ, што нити Соломонъ, който имаше толко слава, можа да са украси като цѣтветете, и кога богъ са грижи да украсава цѣта, който не е за никакавъ потрѣбъ, ами за насъ не ще ли богъ да са погрижи повече. ще ли ны остаки гладни и голы? не ще. Кога е тѣй, то не трѣбъ да гледаме да украсаваме само тѣлото, което утре ще стани прасъ, но да украсаваме дѣшатѣ съ добрины: защото е безсмертна и безкрайна. Да выхмѣ имали нѣ кѣра совершенна на бога, не щехмѣ да са грижиме толко за тѣлото, защото тѣй сичкото го искатъ дѣговѣрцыте, които не познаватъ бога, но щехмѣ да са трѣдиме да спасеме дѣшатѣ си. Богъ не козбранава насъ да не ідеме и да не носиме дрехи, но козбранава ны